

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 16Csp/7/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200740  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pecuchová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122200740.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Pecuchovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/X, V., zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 960,68 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému voči žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 4.2.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 960,68 eur s príslušenstvom, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že „na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 9.11.2021 medzi postupcom spoločnosťou Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava (banka, postupca) a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný a banka uzatvorili dňa 10.02.2017 zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty VISA č. XXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému vydaná bankou súkromná kreditná karta VISA celkovým úverovým rámcom 1.000 eur. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany banky úver vo výške 1.000 eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou pravidelného splácania v mesačných splátkach v dohodnutých termínoch po dobu 12 mesiacov a rovnako sa zaviazal platiť úroky z nesplatennej časti úveru v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 18,8 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky pre kreditnú kartu. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splatných splátok, keď nehradil riadne a včas splátky, zo strany banky bol výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.12.2018 vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, keďže banka voči nemu eviduje ku dňu 17.12.2018 pohľadávky v omeškaní v sume 1.522,26 eur. Výpoveďou zo zmluvy zo dňa 15.2.2019 banka pristúpila k výpovedi zmluvy s účinnosťou odo dňa doručenia listu z dôvodu nesplatenia dlžnej sumy riadne a včas podľa bodu 5.6. Podmienok. Vo výpovedi je súčasne uvedený dátum vzniku omeškania 17.9.2018.

2. Súd vo veci vydal dňa 3.3.2022 platobný rozkaz č. k. 16Csp/7/2022-44, voči ktorému podal žalovaný včas odpor. Uviedol, že z podanej žaloby vyplýva, že zmluva o vydaní súkromnej kreditnej karty bola len žiadosťou žalovaného o vydanie karty, ktorú žalovaný podpísal a pôvodný žalobca prevzal. S poukazom na ustanovenie § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka žalovaný poukázal na to, že nebol zjavný prejav vôle právneho predchodcu žalobcu, ktorý len potvrdil prijatie žiadosti, avšak dokument neobsahuje akceptáciu na offeru, preto nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy (viď rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017). Následne žalovaný tvrdil, že žalobca neuviedol, akým spôsobom

skúmal bonitu žalovaného. Navyiac namietal premlčanie nároku žalobcu s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, keď trojročná premlčacia doba začala plynúť 17.10.2018, keďže splátka splatná v tento deň bola dôvodom na vyhlásenie predčasnej splatnosti splátok, a uplynula dňa 3.1.2022, a to i s poukazom na zákon č. 62/2020 Z. z. Záverom namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navrhol preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Uznesením č. k. 16Csp/7/2022-54 zo dňa 21.3.2022 súd zrušil platobný rozkaz č. k. 16Csp/7/2022-44 a vyzval žalobcu na vyjadrenie k žalobe.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených do súdneho spisu a to: zmluva o spotrebiteľskom úvere - Zmluva o vydanie súkromnej kreditnej karty VISA č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.2.2017, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 10.2.2017, Obchodné podmienky Tatra banky, a. s. pre medzinárodné, súkromné kreditné karty, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 s podacím hárkom o doručovaní, výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.12.2018 s podacím hárkom o doručovaní, výpoveď zmluvy zo dňa 15.2.2019 s podacím hárkom o doručovaní, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 9.11.2021, ako i výsluchom právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 20.5.2022 a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Dňa 10.2.2017 uzavrela banka so žalovaným na základe jeho žiadosti Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty VISA č. XXXXXXXXXXXXX, pričom obligatórne náležitosti zmluvy boli uvedené nasledovne: suma CUR 1000 eur, držiteľom CUR akceptovaná suma 650 eur, výška štandardnej úrokovej sadzby 18,8 % ročne, výška RPMN 26,83 % (predpoklady na jej výpočet: dlžná suma = výška úverového rámca 1000 eur), splátka = 92,06 eur, doba splatnosti 12 mesiacov, mesačný poplatok 2,50 eur, výška priemernej RPMN bola stanovená na 23,80 % ročne, výška odplaty 21,80 %, výška najvyššej prípustnej odmeny 45,76 %. Termín splatnosti pravidelných mesačných splátok karty bol určený v závislosti od typu karty, štandardne 17. deň kalendárneho mesiaca u štandardnej karty alebo 21. deň kalendárneho mesiaca (Zlatá karta, Karta VISA Platinum); s tým, že konkrétny dátum splatnosti karty je uvedený v mesačnom výpise z kartového účtu, ktorý je zasielaný spotrebiteľovi. Počet pravidelných mesačných splátok karty bol stanovený na 12 splátok; výška pravidelnej mesačnej splátky je voliteľná, ale v každom prípade musí byť dodržaná výška bankou stanovenej minimálnej splátky, ktorá je stanovená pevnou sumou alebo percentom z celkovej dlžnej sumy, ktorú je povinný držiteľ karty zaplatiť banke 1 x mesačne, najneskôr v deň splatnosti. Celková čiastka, ktorú musí držiteľ karty zaplatiť bola stanovená na 1.578,58 eur.

6. Vo formulárovej zmluve boli uvedené aj poplatky spojené s kartou.

7. Súčasťou formulárovej zmluvy boli aj Obchodné podmienky Tatra banky, a. s. pre medzinárodné súkromné kreditné karty (OP), teda zmluva bola podpísaná spolu s týmito OP.

8. Toho istého dňa podpísala banka so žalovaným aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

9. Podľa Obchodných podmienok Tatra banky, a. s. pre medzinárodné súkromné kreditné karty ( OP) článku VIII Zánik zmluvy o karte, bod 8.1.2, zmluva o karte môže okrem automatického zániku podľa bodu 2.14, zaniknúť aj výpoveďou banky; a) banka je oprávnená vypovedať zmluvu o karte v prípadoch určených týmito OP, ďalej v iných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa alebo aj bez uvedenia dôvodu. Banka je oprávnená vypovedať zmluvu o karte aj v prípade, ak držiteľ úverového rámca poruší zmluvu o karte a nezrealizuje nápravu ani v bankou poskytnutej dodatočnej primeranej lehote, ako aj vždy v prípade, ak sa vyskytne ktorákoľvek z týchto okolností: okrem iného ak nespláca dlžnú sumu tak, ako je povinný v zmysle bodu 5.6. V prípade, ak banka vypovedala zmluvu o karte bez uvedenia dôvodu, výpoveď je účinná po 5 mesiacoch odo dňa doručenia výpovede držiteľovi CÚR ( celkového úverového rámca), v ostatných prípadoch podľa tohto písmena je účinná po 2 mesiacoch odo dňa doručenia výpovede držiteľovi CÚR okrem prípadu, ak sú dôvody výpovede okolnosti nasvedčujúce tomu, že držiteľ CÚR/držiteľ karty konal preukázateľne podvodným spôsobom, kedy je výpoveď z tohto dôvodu účinná okamžite po doručení.

10. Podľa bodu 8.2 OP, Pohľadávky po zániku zmluvy o karte: Zánikom platnosti zmluvy o karte ktorýmkoľvek z vyššie uvedených spôsobov podľa predchádzajúceho bodu 8.1 s výnimkou ukončenia

trvania Zmluvy o karte podľa bodu 8.1.5 sa stáva pohľadávka banky v rozsahu celej dlžnej sumy (vrátane dobehnutých platieb) splatná a držiteľ CUR je povinný okamžite uhradiť.

11. Podľa bodu 11.2.1. OP, oznamovanie, doručovanie, preberanie písomnosti banka oznamuje zmeny zmluvných podmienok, ako aj iné oznámenia, informácie (ďalej „písomnosti“), ktoré je povinná oznamovať držiteľovi CUR alebo držiteľovi karty poštou (doručuje na korešpondenčnú adresu držiteľa CUR), telefónom (prostredníctvom služby DIALOG Live), faxom, e-mailom alebo doručením do prostredia Internet bankingu držiteľa CUR alebo inými elektronickými médiami, ktoré umožňujú uchovať obsah písomnosti spôsobom umožňujúcim použitie tejto písomnosti v budúcnosti a umožňujúcim nezmenené reprodukovanie uloženej písomnosti (vo forme na trvanlivom médiu).

12. Listom zo dňa 18.12.2018 nazvaným Výzva pred mimoriadnou splatnosťou, banka oznámila žalovanému, že voči nemu eviduje ku dňu 17.12.2018 nasledovné pohľadávky v omeškaní: kreditná karta XXXXXXXXXXXX suma v omeškaní 225,47 eur, spotrebiteľský úver LD XXXXXXXXXXXX suma v omeškaní 835,66 eur, spotrebiteľský úver LD XXXXXXXXXXXX suma v omeškaní 413,26 eur, nepovolené prečerpanie na účte XXXXXXXXXXXX v sume 47,87 eur a vyzvala ho na úhradu do 5 kalendárnych dní od doručenia tohto listu. Zároveň ho upozornila, že ak pohľadávku v omeškaní v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, resp. podľa typu úveru k výpovedi zmluvy alebo zníženiu voliteľného čerpania na 0 eur. V takom prípade mu vznikne povinnosť uhradiť celý nesplatený úver naraz.

13. Listom zo dňa 15.2.2019 Výpoveď zmluvy, banka oznámila žalovanému, že napriek jej predchádzajúcim písomným výzvam ku dňu 14.2.2019 neeviduje úhradu splatnej pohľadávky zo zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej súkromnej kreditnej karty a v nadväznosti na predchádzajúcu výzvu a v zmysle bodu 8.1.2 Obchodných podmienok Tatra banka, a. s. pre medzinárodné súkromné kreditné karty, týmto pristupuje k výpovedi zmluvy s účinnosťou odo dňa doručenia tohto listu z dôvodu nesplatenia dlžnej sumy v zmysle bodu 5.6 Podmienok, čím mu vzniká povinnosť splatiť celú pohľadávku vo výške 1.082,14 eur.

14. Žalobca k žalobe priložil podacie hárky zo dňa 15.2.2019, ako aj 18.12.2018, na ktorých je uvedený ako adresát žalovaný, a ktorými preukazoval doručovanie výpovede zmluvy a výzvy pred mimoriadnou splatnosťou.

15. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 oznámila Tatra banka žalovanému postúpenie pohľadávky novému veriteľovi a to žalobcovi, pričom predložila podací hárok o doručovaní tejto písomnosti žalovanému.

16. Dňa 4.4.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, v ktorom uviedol, že s poukazom na § 44 ods. 2 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemohol súhlasiť s vyjadrením žalovaného, že nebola v konaní predložená zmluva, keď stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, čo sa aj stalo. Žalovaný svojím podpisom prejavil vôľu získať úver. Taktiež uviedol, že bola zachovaná odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver, keď pri skúmaní bonity boli vzaté do úvahy všetky dostupné informácie. K uvedenému žalobca predložil listinný dôkaz - osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru. Vo vzťahu k námietke premičania vnesenej žalovaným poukázal na to, že výpoveďou zmluvy zo dňa 15.2.2019, resp. od nasledujúceho dňa začala plynúť premičacia lehota, ktorá nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovo právo nebolo actio nata. Keďže žaloba bola podaná dňa 4.2.2022, tvrdil, že nárok žalobcu nebol premičaný. Ďalej poukázal na to, že medzi stranami sporu bol dohodnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Nebolo dojednané plnenie v splátkach. Vo vzťahu k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní a bol opakovane vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 18.12.2018 a výpoveďou zmluvy. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 ako i sp. zn. 1Cdo/147/2017 a sp. zn. 1Obdo/92/2018, z ktorých vyplývalo, že podmienkami pre platné postúpenie je a) banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a b) dlžník musí byť nepretržite viac ako 90 dní v omeškaní so svojím záväzkom. Mal za to, že uvedené podmienky boli splnené.

17. Podaním zo dňa 29.4.2022 sa vyjadril žalovaný, ktorý s ohľadom na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že zmluva je neplatná, keďže nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.5.2021 sp. zn. 11CoCsp/16/2021, a tvrdil, že premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa žiadalo predčasné plnenie. V danom prípade išlo o splátku splatnú dňa 17.10.2018, od ktorej začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá by uplynula dňa 17.10.2021, avšak vzhľadom na zákon č. 62/2020 Z. z. došlo k jej spočívaniu a premlčacia doba uplynula dňa 3.1.2022. K tomu poukázal žalovaný aj na ďalšie rozhodnutia a to uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/13/2019 zo dňa 29.1.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/44/2018 zo dňa 14.8.2018, či rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/24/2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/214/2019.

18. Výzvou zo dňa 13.5.2022 súd vyzval žalobcu, aby doplnil skutkové tvrdenia a uviedol, akým spôsobom bolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a súčasne, aby uviedol, z čoho pozostáva žalovaná suma, resp. aby uviedol presný matematický výpočet žalovanej sumy. Uvedená výzva nebola zodpovedaná.

19. Podaním zo dňa 18.5.2022 žalobca uviedol, že žalovaný svojím podpisom potvrdil, že sa oboznámil s obsahom zmluvy. Zopakoval, že v danom prípade nebolo dohodnuté plnenie v splátkach, a preto si žalobca mohol uplatniť svoj nárok až po ukončení zmluvy, preto začala plynúť premlčacia doba až dňa 16.2.2019 a žaloba bola podaná včas.

20. Na pojednávaní konanom dňa 20.5.2022 právny zástupca žalobcu zotrval na svojich vyjadreniach, pričom mal za to, že nárok žalobcu bol dôvodný. Mal za to, že nebolo možné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, keďže neboli dohodnuté splátky. Bolo potrebné postupovať podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred výzvou na zosplatenie dlhu zo zmluvy. Uvedený záver vyplýval aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/146/2008, ktoré poukazuje na to, že v právnej teórii je nárok chápaný ako právna možnosť uplatniť si svoje právo. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, teda keď je actio nata a nie na deň, kedy by sa právo mohlo uplatniť na súde. Vo vzťahu k doručeniu žalobcu uviedol, že v zmysle konštantnej judikatúry je potrebné aplikovať teóriu dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa písomnosti dostali do dispozičnej sféry adresáta, čo bolo v danom prípade nepochybne preukázané. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 a sp. zn. 1ObdoV/63/2005. Na otázku súdu, či žalobca disponuje listinnými dôkazmi preukazujúcimi doručenie Výpovede zmluvy a Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou odpovedal, že nie, že disponuje len podacími hárkami.

21. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý je potrebné posúdiť podľa ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 1 a 2 citovaného právneho predpisu, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 526 ods. 1 a 2 citovaného právneho predpisu, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

28. Podľa § 107 ods. 1 citovaného právneho predpisu, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa ma jeho úkor obohatil.

29. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

30. Podľa § 5 ods. 1 citovaného právneho predpisu, v znení účinnom v rozhodnom čase, pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musia byť spotrebiteľovi poskytnuté informácie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom a v rozsahu informácií podľa § 4 ods. 1 písm. a) až d), f), l), q) a s); okrem týchto informácií je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť informácie o a) podmienkach a postupe ukončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť.

31. Podľa § 10 ods. 1 citovaného právneho predpisu v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) citovaného právneho predpisu v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky,

ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) citovaného právneho predpisu, v znení účinnom v rozhodnom čase, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd v prvom rade za preukázané, že medzi Tatra bankou a.s., t. j. medzi pôvodným veriteľom a žalovaným nepochybne existoval občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru, titulom Zmluvy o vydaní kreditnej karty zo dňa 10.2.2017. Zmluva o vydaní karty je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalovaný ako spotrebiteľ nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, avšak pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) ako dodávateľ konal. Žalobca nepopiera postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu s Tatra bankou a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka a prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.

35. A priori však bolo povinnosťou súdu ex offio, skúmať danosti a dôvodnosti žalovaného nároku, ktorý mal žalobca nadobudnúť Zmluvou o postúpení pohľadávky od banky (t. j. od pôvodného veriteľa). Preto bolo nevyhnutným, a to vzhľadom aj na námietku žalovaného, skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. 6. 2010). V danom prípade si žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od Zmluvy o postúpení pohľadávky pôvodným veriteľom.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (bankový zákon), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. V danom prípade, pri posúdení účinnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa (banky) na žalobcu (nebankový subjekt) a teda pri posúdení danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, súd musel v prvom rade zohľadniť jednak špecifický charakter zmluvných subjektov zmluvy, na základe ktorej bola vzniknutá pohľadávka predmetom postúpenia a jednak musel zohľadniť aj špecifický charakter zmluvných subjektov Zmluvy o postúpení pohľadávky. Jednotiacim znakom týchto dvoch vzťahov je, že ich subjektom bola v oboch prípadoch banka, t. j. subjekt ktorý poskytuje úvery na základe bankovej licencie. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky banky, ktorá mala v

úverovom vzťahu voči žalovanému dominantnejšie postavenie a žalovaný v postavení spotrebiteľa mal v tomto vzťahu postavenie výrazne slabšej strany. Takéto postavenie musí byť vyvážené poskytnutím zvýšenej ochrany jeho práv aj z hľadiska zvýšenej kontroly splnenia všetkých zákonne deklarovaných predpokladov na postúpenie takejto špecifickej, z nerovného vzťahu, vzidanej pohľadávky (bankovej pohľadávky) prihladnuc súčasne aj na to, že banka týmto svojim úkonom ( postúpením pohľadávky) dostala žalovaného (spotrebiteľa) do právneho vzťahu s iným subjektom ( s postupníkom), ktorého výber žalovaný nemal možnosť ovplyvniť, keďže v zmysle Občianskeho zákonníka na postúpenie pohľadávky inému subjektu nie je potrebný súhlas dlžníka (t. j. v danom prípade žalovaného).

38. Majúc na zreteli uvedené súd konštatuje, že pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené, nielen všeobecne deklarované pravidlá postúpenia akejkoľvek pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale v záujme ochrany spotrebiteľa musia byť navyše splnené aj osobitné predpoklady dané špecifickosťou tejto pohľadávky poskytovanej len na základe bankovej licencie a to predpoklady stanovené aj zákonom o bankách, upravujúceho tento osobitný druh (bankového) podnikania. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej národnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Pre úplnosť je treba dodať, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z. z., zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500 000,- Eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- Eur a pod.). Striktne podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

39. Preto súd skúmal nielen splnenie univerzálnych zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale skúmal aj splnenie osobitných nadstavbových predpokladov na postúpenie „bankovej“ pohľadávky podľa v rozhodnom čase - v čase postúpenia, účinného § 92 ods. 8 zákona o bankách, tobož ak k postúpeniu pohľadávky bez možnosti zásahu žalovaného (spotrebiteľa) došlo na nebankový subjekt (žalobcu), ktorý, nie je administratívnoprávne kontrolovateľný a postihnuteľný Národnou bankou Slovenskej republiky.

40. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočností, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Doručenie výzvy ani omeškanie nebolo v konaní preukázané listinným dôkazom preskúmateľným súdom. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co 119/2013, sp. zn. 19Co 194/2015, sp. zn. 4Co 145/2014, Okresný súd Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 5C 430/2013). Vzhľadom na uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa (banky, postupcu), ktorú mal voči žalovanému, na žalobcu (postupníka), boli splnené len všeobecné formálno-právne predpoklady postúpenia pohľadávky stanovené Občianskym zákonníkom.

41. V konaní nebolo žalobcom preukázané, že by si banka pred postúpením pohľadávky splnila zákonnú povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie si vyžaduje, aby pred zamýšľaným postúpením pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), výzvu spotrebiteľovi zaslala - doručila. Aby postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek zákona o bankách. Písomná výzva a jej účinné doručenie je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani Zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Nedoručením výzvy nemohlo dôjsť ani k platnému ukončeniu zmluvného vzťahu

42. Súd konštatuje, že súdna prax sa už odklonila od judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 4Obo 210/01, pozn.), v zmysle ktorej relevantné Oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky už bez ďalšieho postačuje na založenie aktívnej vecnej legitímácie postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má z takéhoto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Podľa novej judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo 14.05.2008 alebo sp. zn. 1Cdo/76/2007 z 28.01.2009) v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo.

43. Súd nespochybňuje právo banky zbaviť sa rizikovej pohľadávky hoci aj jej postúpením na iný subjekt, ktorý nemusí byť ani bankou, avšak súčasne je toho názoru, že je treba chrániť v tomto vzťahu s bankou aj slabšie postavenie klienta (spotrebiteľa), ktorému zasa nemožno brániť, aby sa rozhodol či s rizikom neplnenia svojho záväzku voči banke budú sprístupnené jeho citlivé údaje tvoriace bankové tajomstvo inému nebankovému subjektu, resp. má právo minimálne byť si vedomý takéhoto postupu banky v prípade, že banke nebude plniť. Tatra banka a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanému na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, v omeškaní so splnením. Súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vždy vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní alebo nebude. Žalobca súdu nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, t. j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok, súd žalobu zamietol.

44. Súd v závere sumárne uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že by hmotnoprávny úkon Výzva banky, urobená pred ukončením záväzkového vzťahu výpoveďou a následným postúpením pohľadávky, bola doručená žalovanému. Táto skutočnosť nebola preukázaná poštovým podacím hárkom ako dôkazom, že výzva bola daná na prepravu. Z uvedeného vyplýva, že výzva mala len formálny dopad bez doručovacích účinkov. Preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Podací hárok predložený žalobcom do súdneho spisu nie je dôkazom, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, a už vôbec nie, že by mu bolo doručené. Takýmto dôkazom by bola obálka, v ktorej sa predmetné oznámenie doručovalo. V neposlednom rade súd upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, v ktorom sa dovolací súd zaoberal režimom doručovania hmotnoprávnych úkonov a uviedol, že „účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky.“ Z uvedeného rozhodnutia súčasne vyplýva, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručovaní zaťažovať odosielateľa. Aj s ohľadom na uvedené súd uzatvára, že žalobca podacím hárkom nedostatočne preukázal, že sa do dispozičnej sféry žalovaného dostalo oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd v konaní vyzval žalobcu na predloženie dokladu o tom, že žalovanému bola doručovaná zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky, avšak uviedol, že takým dokladom nedisponuje, má len podací hárok (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/55/2021).

45. Naviac súd uvádza, že i keby bol žalobca v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, nárok žalobcu bol s ohľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, premlčaný.

46. V konaní došlo k vypovedaniu zmluvy zo strany žalobcu, v dôsledku čoho sa s poukazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka zmluva zrušuje a strany sú povinné si vydať to, čo podľa zmluvy dostali. Išlo o právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ), najneskôr v 3-ročnej (resp. 10-ročnej, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie) objektívnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Výpoveďou zmluvy vzniklo právnomu predchodcovi žalobcu právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia od žalovaného v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Premlčacia doba v danom prípade začala plynúť dňa 16.02.2019 (nasledujúci deň po doručení odstúpenia od zmluvy) a uplynula by dňa 15.02.2021. S poukazom na zákon č. 62/2020 Z. z. však došlo k spočívaniu premlčacej lehoty v období od 25.3.2020 do 30.4.2020 a od 19.1.2021 do 28.2.2021. Nakoľko bola žaloba podaná až dňa 4.2.2022, bola podaná až po márnom uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ a to i s ohľadom na zákon č. 62/2020 Z. z.

47. V neposlednom rade súd uvádza, že nárok žalobcu nebol špecifikovaný, nebolo zrejmé, z čoho pozostáva, z akých súm, z akých položiek. Pričom žalobca na výzvu súdu, aby špecifikoval z čoho pozostáva žalovaná suma, nereagoval. Žalobcu podľa § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť, nesplnenie ktorých má za následok rozhodnutie v neprospech žalobcu.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 a § 262 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

50. Keďže žalovaný mal vo veci plný úspech, súd mu voči žalobcovi priznal nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.